

[Christmas Møller.]

villige til at gennemføre Lovforslaget som et selvstændigt Forslag, saaledes som det er fremsat, maaske med enkelte Ændringer, og vi forstaar jo ogsaa, at man, idet man fremsætter et saadant Lovforslag, mener, at der indenfor Valutacentralen er Omraader, som vil kunne afvikles. Vi vil en af de allerførste Dage komme til at behandle det egentlige Forslag om Valutacentralen, og jeg skal derfor ikke her komme ind paa mit Partis Stilling hertil, men kun sige, at dette Forslag med det Beskæftigelsesmoment, som det utvivlsomt indeholder, efter min Mening ogsaa falder ind under det Arbejde, som skal gøres i Henhold til Valutalovens § 7, selv om vi for vort Vedkommende maaske kunde mene, at man skulde gaa betydeligt videre.

Naar den højtærede Finansminister i sin Fremsættelsestale sagde, at det foreliggende Forslag jo indeholdt en Del, som man kunde have faaet gennemført tidligere, men da vilde Konservative og Venstre ikke være med, saa er dette ikke rigtigt. Mit Partis Stilling har været den, at vi begge de Gange, da Forslag, indeholdende en hel Del af, hvad der staar i det foreliggende, har været fremsat, har erklæret os villige til at gennemføre dem. Hvad Forslagets Enkeltheder angaar, maa vi naturligvis gaa ud fra, at Forslaget, saaledes som det her er fremsat, er i Overensstemmelse med og ikke paa nogen Maade krænker Bestemmelser, som vi er gaaet ind paa i Henhold til Oslo-Konventionen.

Jeg vil endvidere sige, at den Ændring, som her paa vigtige Omraader foreslaas gennemført, hvorefter vi gaar fra Værditold til Vægttold, er i Overensstemmelse med Ønsker, som det konservative Parti har næret. Vi kan af Forslaget se, at det paa en Række Omraader ved Siden af at skaffe forøgede Indtægter for Statskassen utvivlsomt ogsaa vil give forøget Beskæftigelse, og dette ser vi naturligvis paa med Sympati, men vi ønsker under Udvalgsbehandlingen at faa klart, om man dog ikke paa nogle Omraader lægger en Skat paa Halvfabrikata saaledes, at der for visse Industrier eller Virksomheder ikke bliver nogen Hjælp eller Beskyttelse ved denne Foranstaltning, men tværtimod vanskelige Vilkaar at konkurrere under.

Vi for vort Vedkommende har ogsaa haft Opmærksomheden henvendt paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup pegede paa: om Bestilling af Varer paa den britiske Udstilling eventuelt kunde annulleres, og jeg tror, det vil være

nødvendigt og rimeligt i Udvalget at tage op til Overvejelse det Spørgsmaal, om man ikke her maatte sige, at Tolden for saadanne Varers Vedkommende først traadte i Kraft for de Varebestillinger, der finder Sted efter Lovens Forelæggelse eller efter dens Ikrafttræden. For det er naturligvis rigtigt, at i det Øjeblik, man kunde pege paa, at en saadan Lovs Gennemførelse havde bevirket, at adskillige Bestillinger gik tilbage, vilde det være overmaade uheldigt. Men dette er utvivlsomt et Spørgsmaal, vi kan overveje i Udvalget.

Dernæst vil jeg gerne om Forslagets § 3 sige, at den Affattelse, den har, den Bestemmelse, som her er givet, er ny, og hvis man har den Opfattelse, at man skal have en saa ringe Indblanding fra det offentlige Side i Erhvervslivets Forhold som overhovedet muligt, tror jeg, man har Lov til at sige, at ethvert Begyndelsesskridt paa denne Vej maner til Forsigtighed. Paa den anden Side maa man ogsaa være klar over, at det overmaade ofte fra Erhvervenes Side og fra Industriens Side klart er blevet udtalt, at man ikke ønskede, at Toldforanstaltninger, som blev iværksat i en Krisetid, skulde anvendes udover, hvad der var rimeligt og naturligt. Jeg spørger med Hensyn til § 3 Finansministeren, om det er Meningen, at Paragraffen skal forstaas saaledes, at ikke blot kan Finansminister og Handelsminister i Fællesskab, om jeg saa maa sige, helt eller delvis ophæve det Tillæg, der er givet til en gældende Toldsats, eller eventuelt en nyindført Toldsats, men hvis der til Eksempel er en Toldsats paa 4 Ø. som for Cikorie-rødder, og den sættes op til 6 Ø., skal da Ordene i 3die Linie i § 3 „eller til at nedsætte de herved forhøjede Toldsatser“ forstaas saaledes, at Finansministeren efter Forhandling med Handelsministeren ikke blot har Lov til at nedsætte til 4 Ø., men ogsaa længere ned? Det er tvivlsomt, hvorledes Paragraffen skal fortolkes, og jeg tror, det vilde være rigtigt, om man fik Besked fra Ministeren om, hvad der er Meningen her. For i det Øjeblik den højtærede Finansminister vilde have en saadan yderligere Ret, tror jeg, at ogsaa det er et af de Spørgsmaal, som man maa overveje i Udvalget.

Med Hensyn til § 3 skal jeg yderligere gøre den Bemærkning, at det efter vor Opfattelse vilde være heldigt, om det ikke blot var de to Ministre, som skulde forhandle sammen om Sagen, og Finansministeren, som traf den endelige Afgørelse, men at man forsøgte gennem et Udvalg at skabe Mulighed for et vist Indseende hermed, ligesom jeg tror, at Finansministeren vil være